

[Korsgaard.]

fleste af os er enige om, jeg er i hvert Fald enig i det. Men fremfor at gaa den Vej, som man vil gaa, hvis man slaar Merindkomstskatten og Krigskonjunkturskatten sammen i en samlet Krigskonjunkturskat, vilde jeg foretrække at gaa den Vej, man faktisk fra Handelsministeriets Side er gaaet i visse Forhold, naar det drejer sig om Eksport, idet man her har sagt, at hvor Eksportindtægten bliver urimelig høj, tager man simpelt hen en vis Part af denne Indtægt. Denne meget høje Indtægt kan, som det maaske vil være de fleste bekendt, være fremkommet ved, at man fra de forskellige Landes Side er kommet ind paa at forlange meget høje Priser for de Varer, man udfører, men til Gengæld maa finde sig i urimeligt høje Priser paa de Varer, man indfører; herved kan de tilfældige Virksomheder, der har faaet Ret til at udføre, altsaa komme til at faa ganske urimeligt høje Indtægter. Her tager man altsaa simpelt hen det Over-skud, man mener er for stort, men det er klart, at saa maa Følgen heraf paa den anden Side blive, at det, der bliver tilbage, beskattes efter de almindelige Regler. Jeg har gjort dette Synspunkt gældende i en lille Kreds af Mennesker, der beskæftigede sig med Skattesager, de har fundet Tanken rimelig, og jeg har ogsaa senere set, at „Berlingske Tidende“ gør sig til Talsmand for det samme. Jeg henstiller i hvert Fald Tanken til Overvejelse — uden at vente mig alt for meget i Retning af, at den bliver gennemført; jeg venter mig overhovedet ikke alt for meget af disse Bemærkninger her og er for saa vidt enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, naar han udtalte med Hensyn til Skattelovens Udformning, at han heller ikke venter sig, at de bliver mere forstaaelige i Fremtiden; tværtimod, for hver ny Lov vi faar, bliver de vel nok mindre forstaaelige.

Med Hensyn til Krigskonjunkturførtjenesten opstaar der af sig selv det Problem: Hvad er en saadan Fortjeneste? Lovforslaget, som det er fremlagt, angiver visse Ting, som ikke er Krigskonjunkturgæst, og det giver yderligere Anvisning paa, at den paagældende Skatteyder selv skal bevise, at en vis Merindtægt ikke er Krigskonjunkturindtægt. Den højtærede Finansminister gjorde i sin Forelæggelsestale den Bemærkning, at paa dette Punkt handlede man i Lovforslaget paa samme Maade som Sverige. Jeg har liggende for mig det svenske Lovforslag, og jeg mener ikke, at den højtærede Finansministers Betragtning paa dette Omraade er rigtig. Jeg tror, at

den svenske Lovgivning i højere Grad lægger Vægten paa, at det offentlige har Bevisbyrden; dette Spørgsmaal vilde jeg tro vil have stor Interesse i det Udvalgsarbejde, der vil komme, idet jeg gaar ud fra, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg. Noget af det for mig betydningsfulde med Hensyn til dette specielle Forslag er om muligt at faa Udtalelser fra den højtærede Finansminister, der i hvert Fald kan give en et Indtryk af, efter hvilke Retningslinier man vil gaa frem, naar man skal bedømme, om en Merindkomst kan unddrage sig Krigskonjunkturbeskatning.

I Forslaget har man forandret Maksimumsskatten, som tidligere var paa 75 pCt., og sat den op til 85 pCt. Jeg synes, at det er et noget stort Beløb, man efterhaanden kan komme af med i Skat. Man har jo altid det Haab, at man ogsaa næste Aar har en stor Indtægt, men jeg synes, det er meget højt, man har sat det Tal.

Med Hensyn til Skalaen og navnlig, hvad det egentlig er, der skal beskattes, forstaar jeg Forslaget saaledes, at Sammenligningsaarene er de samme som efter den bestaaende Lov, og Indtægten i Sammenligningsaarene kan ikke sættes lavere end 3 pCt. af den Formue, den paagældende har. Jeg tror ikke, der er nogen Tvivl om, at jeg har forstaaet dette rigtigt, saa meget mere som Finansministeren i en lille Samtale, vi havde, gav Udtryk for, at det var en rigtig Opfattelse, men jeg vil dog gerne nævne det her. Omvendt har man jo den Bestemmelse i den nuværende Lov om Merindkomstskat, at før man skal betale Merindkomstskat, kan man forhøje sin normale Indtægt med 20 pCt., hvis den er over 50 000 Kr., ellers op til 10 000 Kr. Den Fordel, der ligger i det først nævnte Forhold, er jo fjernet, og dette gør for saa vidt Krigskonjunkturskatten mere omfattende, og der er vist flere Grunde, der bevirker det samme.

Om Krigskonjunkturskatten er der indført den Bestemmelse i § 8, at Statens Ligningsdirektoratet skal have en særlig Beføjelse til at undersøge Regnskaber. Om det Punkt udtalte den højtærede Finansminister, at han syntes, det var rimeligt. Der er vistnok fra konservativ Side i Samarbejdsudvalget gjort Indvendinger mod Bestemmelsen. Personlig kan jeg ikke se, der er nogen Grund til at udstyre Ligningsdirektoratet med større Bemyndigelse, end det har i Øjeblikket, og da den højtærede Finansminister har nævnt det som et Punkt, der kan forhandles om, hører det jo til de Ting, der muligvis kan ske en Ændring i.

Med Hensyn til Krigskonjunkturskat-